

Der er nu også forslag om, at enkeltmands-virksomheder kommer ind under bestemmelsen her. Det kan der selvfølgelig også være god grund til, men umiddelbart forekommer det mig en lille smule kompliceret, og jeg synes også, høringsvarene peger på, at der kan være nogle afgrænsningsproblemer. Det var hr. Kaalund i øvrigt også inde på, men alt det kan vi beskæftige os med i udvalget.

Det fremgår også, at rådet har beskæftiget sig med objektivt individualansvar, og det må siges at være yderst interessant. Det, der er lagt op til, er også et skridt i den rigtige retning, men jeg må tilstå, og det kan så bero på mine egne manglende evner, eller hvad man skal sige, at jeg ikke kan se, hvor det står. Er det intention, der er lagt op til, eller kan man fortolke § 27 sådan, at det er det, der står i § 27, stk. 1? Det kan jeg ikke se.

Men hvis tanken med loven er – hvis en arbejdstager f.eks. overtræder arbejdsmiljøloven – at arbejdsgiveren herefter ikke kan straffes, hvis han ellers har gjort det, han skulle, så synes jeg bestemt, at det er et skridt i den rigtige retning.

Men som sagt synes jeg, at lovforslaget er kompliceret, men indeholder mange gode elementer. Jeg er også glad for, at der i fremsættelsen står, at det er et lovforslag, som ministeren er villig til at forhandle med partierne om, og at vi kan inddrage de råd og det, vi også får udefra, i vores forhandlinger.

Men vi vil i hvert fald gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Anne Baastrup (SF):

I lighed med de foregående ordførere synes jeg heller ikke, jeg var vildt begejstret, da jeg så det her lovforslag, for det er altså ret svært. Men i bund og grund er det jo en god idé, at man i straffeloven definerer én gang for alle, hvad en juridisk person er. Det er utrolig besværligt at gå ind i særlovgivning og så hele tiden skulle fortolke sig frem til, hvordan man nu tilfældigvis har defineret den juridiske persons eventuelle bødeansvar.

Det er en fiks måde at få ordnet det på én gang for alle, hvis det er sådan, at Justitsministeriets lovafdeling har magt, som man tilsyneladende har agt, nemlig at sikre, at det for de forskellige typer særlove rent faktisk også bliver gennemført, at den henvisning til straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer fremover kommer til at gennemsyre hele særlovgivningen, når det drejer sig om straf.

Fru Gitte Seeberg rejste et problem, som jeg faktisk troede var løst, og nu rejser fru Gitte Seeberg det med den modsat rettede konsekvens, nemlig i og med at man har lavet udkastet til § 27, stk. 1, så har man derved også gjort op med det objektive erstatningsansvar i f.eks. arbejdsmiljøloven og i færdselsloven.

Jeg vil inderømme, at jeg havde forstået bemærkningerne på side 12 stik modsat, i og med at der står i arbejdsmiljøloven, at der er et objektivt erstatningsansvar. Så kan det godt være, at man i straffeloven har noget andet, men vi har en særlov, der hele tiden selv skal angive, hvordan der skal straffes. Man kan ikke med denne her straffelovsbestemmelse gå over i en særlovgivning og sige, at selv om det ikke er skrevet, at juridiske personer er ansvarlige, så er de det alligevel. Det skal fremgå tydeligt af den enkelte særlov, og det er faktisk indgangsbønnen til hele 5. kapitel.

Så med de her bemærkninger vil jeg sige, at hvis bare jeg har ret i min vurdering, er vi positivt indstillet.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg så et svar i et af udvalgene forleden dag, hvor man havde bedt om at få en undersøgelse af et forslags lixtal, at det kunne ministeriet selv klare, for man havde bare slået sin lixautopilot på, og så viste det sig, at det var et eller andet, 52, eller hvad det var.

Selv om man havde slået lixautopiloten på her, så er jeg ikke sikker på, at det ville have afsløret alle de besværligheder, vi måtte have med det, for det er ikke bare ordene objektivt individualansvar og nogle af alle de andre ord. Næ, det er sådan set også problemstillingerne.

Men overordnet vil jeg da sige, at formålet her er at få indføjet nogle generelle bestemmelser om kollektivt ansvar i straffeloven, sådan at man på de lovgivningsområder, hvor der er behov for det, kan henvise til reglerne i straffeloven. Det er sådan set det overordnede formål, og det synes vi i Det Radikale Venstre er et godt forslag og et godt formål, fordi det giver en større ensartethed i retsanvendelsen, og det er et godt princip med ensartethed i retsanvendelsen i et civiliseret retssamfund.

Men så er der nogle uklårheder. Det synes jeg også ministeren i og for sig gør opmærksom på i sin fremsættelsestale og dér lægger det åbent op, for så vidt angår f.eks. straf af enkeltmands-virksomheder, hvor der kan være nogle vanskeligheder ved at udforme de generelle regler. Der